

Casa de l'ermità de la Serra

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 12 / Parcel·la 36
Emplaçament Veïnat de La Serra
Alçada: 131

Coordenades:

Latitud: 41.72474
Longitud: 2.62836
UTM Est (X): 469089
UTM Nord (Y): 4619282

Classificació

Número de fitxa 08082 - 110
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XXI
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Es troba adossada a l'ermita, però s'ha diferenciat per tractar-se d'edificis destinats a altres usos.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Nivell 3 del Catàleg de Béns Protegits.
Data aprovació: dc., 31/10/2012 - 12:00
Número inventari Sí (IPA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08081A012000360000BP
Fitxes associades:

[Ermita de La Serra](#)

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Jordi Montlló Bolart
dj., 20/01/2022 - 11:59

Descripció

La casa de l'ermità de La Serra està situada en el vessant septentrional del turó de Montgròs. Està adossada per la façanes nord i nord-est a l'ermita dedicada a la Maredeu de la Serra. La coberta, de teula àrab segueix el mateix traçat de l'ermita; a la façana nord és a un sol vessant, amb prolongació provinent del teulat de l'ermita, mentre que a la façana nord-est és a doble vessant i està parcialment ensorrada.

La façana principal està orientada al sud-oest. Consta de planta baixa i pis. L'obra està realitzada amb pedra i morter de calç, amb afegitons de maó i la majoria d'obertures, a més del marxapeus de la porta principal estan carenades per muntants, llindes i ampits de pedra granítica de composició i procedència diversa, la majoria amb els escaires esbiaixats. Totes les cantoneres estan reforçades amb carreus de granit. Destaquen els situats a la dreta de la façana principal, que alhora actuen de contrafort amb l'ermita.

A la façana de tramuntana destaquen varies dues finestres que conserven els reixats de ferro originals encastats a la pedra, un contrafort cantoner situat entre aquesta façana i l'encarada al nord-est i el que per les dimensions sembla una cisterna de recollida d'aigües del teulat.

Trenca l'harmonia del conjunt una construcció, probablement de la primera meitat del segle XX, realitzada amb maó, que devia tenir l'accés per la façana principal i que actualment està tapiada i arrebossada amb ciment.

La proliferació de l'heura està accelerant l'enfonsament de la coberta i malmetent els murs.

Observacions:

Al davant de la façana principal, a tocar de la porxada de l'ermita hi ha un pou amb portella de tancament a la part superior. Els pilars de maó amb el travesser de fusta ja no existeixen i actualment hi ha un arc decoratiu de ferro. En un dels costats del mur superior del pou destaca un carreu de pedra amb les entalls corresponents al reixat de ferro d'una antiga finestra, i és impossible veure si en el costat no visible, hi ha algun tipus d'inscripció.

Història

La casa de l'ermità apareix en els llibres d'òbits de la parròquia de Sant Andreu de Ramió. L'any 1663 s'inscriu l'òbit de Fra Garau Rourich, de setanta anys, ermità de Nostra Senyora de La Serra que és enterrat al fossar de Ramió.

Pels volts de 1710, molta gent es refugia al veïnat de La Serra, fugint de l'exèrcit francès (Guerra de Successió). És el cas de Joan Pasqual d'Hostalric i la seva esposa Maria, que pareix a l'interior de l'ermita. El rector d'Hostalric inscriu el naixement i bateig en el llibre de bateigs de la parròquia de Sant Andreu de Ramió.

En el mateix any els llibres parroquials deixen constància que a la casa hi resideix Segimon Vilà, amb la seva família.

L'any 1753 mor Jaume Call, de seixanta anys, ermità de la capella de Nostra Senyor de la Serra.

El següent ermità, Francesc Mataró mor el 1763.

En el padró de 1889, la casa consta inscrita com a propietat de l'Ermita de Nostra Senyora de La Serra. Hi estan domiciliats el matrimoni Josep Colomer Basses i Anna Agustí Agumés.

Les següents dades són les aportades en el padró de 1905 i fins l'any 1911, que deixen constància que a la casa hi viu el matrimoni format per Pere Sala i Ramona Vila Codina i els seus cinc fills (Carme, Mercè, Lluís, Antònia i Jaume). La Ramona era mocadera i elaboraven un xarop de romaní amb el qual tenien anomenada de curar les pulmonies. En el següent cens i fins l'any 1925 la casa continua habitada pel mateix matrimoni i només dos fills (Lluís i Antònia). L'any 1923 i fins l'any 1933 el matrimoni viu sol.

El següent i darrer cens (anys 1945 i 1946) hi consten empadronats el matrimoni format per Josep Bayés Font i Maria Maresma amb dues filles (Pietat i Francesca). Quan l'esposa mor, el vidu es casa en segones núpcies amb Josepa Masó Arenas (també vídua amb les dues filles de l'anterior matrimoni, Magdalena i Maria Salvanyà Masó). La família menava les terres que disposava la casa i un camp a Grions, tenien un saió en el rec de Gaserans i "arrencaven riberes", referint-se a que estassaven els arbres de ribera per aprofitament.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de Béns Protegits; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

